

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: Nu råder mörkrets makt. Frestelsens här hjärtat i ångest bragt, Jesus, bliv när. Bed att min tro ej släcks, bed att mitt högmod stäcks, bed att min kärlek väcks, bed för mig, Krist. (Psb 343)

Tema för gudstjänsten i dag är *Kampen mot mörkrets makter*. Det blir en temapredikan. Jag kommer inte att behandla någon av dagens texter mer än andra bibeltexter.

Jag börjar med två citat.

Det ena är från Dan Ekholms ledare i tisdagens Vasabladet, rubricerad: Virusets enorma indirekta följder:

"Man behöver inte bli hysterisk eller panikslagen, men det finns all orsak att vara bekymrad."

Bakgrunden är inte bara coronaviruset och dess ekonomiska följder utan också den allstädes närvarande klimatångesten, som han kallar "den största utmaningen".

Det andra citatet är Jesu ord från Luk 21:28:

När det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig.

De här två citaten utgör två sidor när det gäller att se på världsläget i dag. Många är bekymrade, ja, än mer, panikslagna. Många drabbas av svåra ekonomiska följder, fastän läget inte på något sätt kan motsvara det som drabbat hundratals tusen människor av naturkatastrofer. Jesus säger att folken ska gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån.

Det andra är att vi gläds över att vi ser att den här tidens vedermödor snart är slut. Jesus kommer snart, och då ska allt ont bytas mot evig glädje för den som hoppas på Jesus.

Men ännu är vi inte där. Ännu pågår en hård kamp mot mörkrets makter. Vi behöver vara uppmärksamma på den och bereda oss, så att vi inte dukar under för fiendens angrepp. Men vi ska också påminna oss vad segern finns, var vi ska hämta kraft att orka.

När Jesus hade blivit förrådd av Judas i den mörka trädgården tog Petrus till svärdet och högg av översteprästens tjänares högra öra. Jesus helade honom och sedan sa han (Luk 22:52–53):

Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar. Jag har varit med er i templet varje dag utan att ni grep mig. Men detta är er stund, nu råder mörkrets makt.

Det beskriver också dagens situation. Nu råder mörkrets makt. När Jesus var i Getsemane förberedde han sig i bön inför det svåra som skulle komma. När vi som kristna ser ut över världen ser vi också det svåra komma. Det kan hända att också vi grips av ångest, som Jesus gjorde, men han blev styrkt av änglarna och slapp sin ångest. Vi har Guds ord som ska styrka oss och hjälpa oss så att vi inte behöver lida samma ångest som de som inte har något hopp att ty sig till.

Två sätt att kämpa

Av den här berättelsen kan vi lära oss något om hur vi ska bete oss i dagens oroliga värld.

Innan Jesus gick med sina lärjungar till Getsemane sa Jesus (Luk 22:35–38):

Sedan sade han till dem: "När jag sände ut er utan börs, väska och sandaler, saknade ni då något?" De svarade: "Nej, inget." 36 "Men nu", sade han, "ska den som har en bors ta med den, och likaså den som har en väska. Och den som inte har ett svärd ska sälja sin mantel och köpa sig ett, 37 för jag säger er att detta som står skrivet måste uppfyllas på mig: Han blev räknad bland förbrytare. Det som är sagt om mig blir nu uppfyllt." 38 De sade: "Herre, här är två svärd." Han svarade dem: "Det räcker."

Var det inte märkliga ord? Jesus säger att man ska sälja sin mantel och köpa ett svärd. Hur i all världen? Är han inte fridens furste? Lärjungarna visar på två svärd som man har med sig, och Jesus säger: Det räcker. Han säger inte: den här kampen ska inte kämpas med svärd, utan med Ordet. Han accepterar de här två svärd.

Bara någon timme efter det säger han orden om mörkrets makt som nu råder. Ska nu de två svärden bekämpa fienderna?

Johannes berättar också om samma händelse. Han skriver ut vem det var som högg till. Det var Petrus. Men Jesus tillrättavisar Petrus där (Joh 18:11):

Stick svärdet i skidan! Skulle jag inte dricka den bägare som Fadern har gett mig?

Jesus tillåter svärdet, men det ska användas på sin plats, i sin tid. Apostlarna Paulus och Petrus ger oss i sina brev vägledning utifrån den helhet som Jesu undervisning gett dem och som Den Helige Ande uppenbarar: Vi ska vara underdåniga den överhet vi har över oss och inte underkänna överhetens rätt att bära svärdet. För svärdet är till för att straffa missdådare.

Därför är den första regeln hur vi ska kämpa kampen mot allt det onda vi har omkring oss i dagens värld: lyd överheten, gör vad du kan för att medverka till att samhället hålls lugnt och dras inte med i panik och hysteri. Vi ska delta i allmänna val och ge vår röst åt någon som vill arbeta för att gudsfruktan och laglig ordning ska råda. Och vi ska följa de instruktioner som myndigheterna anvisar för oss.

Det andra som vi lär oss är att svärd och våld inte ska användas i den andliga krigsföringen. Där gäller Ordet.

Johannes berättar vilken kraft Jesu ord hade på hans fiender. I Joh 18:4–6 berättar han:

4 Jesus, som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och frågade dem: "Vem söker ni?" 5 De svarade: "Jesus från Nasaret." Han sade till dem: "Jag Är." Även Judas, han som förrådde honom, stod bland dem. 6 När Jesus sade till dem: Jag Är, ryggade de tillbaka och föll till marken.

När Jesus svarade: Jag Är, då föll hans fiender till marken. När Petrus tog till svärdet lyckades han kapa ett öra. Det var nog bra att han inte lyckades döda mannen. Då kunde fortsättningen ha blivit en helt annan för Petrus.

Kraften visade sig vara den Allsmäktiges kraft, för namnet *Jag Är* är Guds heliga namn. Inför det namnet kan ingen människa bli stående.

Vi kan inte använda Guds heliga namn om oss så som Jesus kunde. Därför kan vi inte vänta oss att vi med våra ord ska kunna fälla en hel trupp av soldater till marken. För den världsliga makten gäller svärdets lag.

Men i den andliga kampen ska vi inte förlita oss till svärdet. När Petrus och Johannes senare angreps av den världsliga makten som förbjöd dem att undervisa om den uppståndne, då hade de ett besked som gäller för kristna i alla tider (Apg 5:29):

Man måste lyda Gud mer än människor.

Det finns en gräns för vår lydnad inför överheten. Om överheten kräver att vi ska handla mot Guds ord, som att tiga med att berätta om Jesus som den enda vägen till himlen, då får vi inte lyda.

Det här var en tid efter pingsten då lärjungarna blev utrustade med Andens kraft. När Jesus mötte sina fiender i Getsemane vågade Petrus först ta till svärdet, men efter att han fick befallningen att sticka sitt svärd i skidan flydde han, precis som alla andra. När Jesus var i graven stängde lärjungarna in sig. De var rädda för judarna, deras världsliga överhet. Det blev en väldig skillnad efter pingsten. Då hade de Andens svärd i fullt mått. Då trädde de frimodigt fram och gjorde det enda som de kunde och visste var det rätta: de predikade om den uppståndne Messias.

Det här är vårt viktigaste sätt att kämpa: att berätta om Jesus; att han en gång ska komma i triumf och hämta hem de sina till himlens härlighet, men att han ska döma dem som föraktat honom till den eviga osaligheten.

Alla kan delta i det lagliga arbetet för att upprätthålla lugn och ordning. Men bara kristna kan kämpa med Andens svärd. Och vi har ansvar att använda svärdet i den andliga kampen.

En som nu befinner sig mitt i kampen mot mörkrets makter är riksdagsledamot Päivi Räsänen. De som borde vara där är inte där. Biskoparna borde stå som de första i kampen, men de har fegat ur och ställt sig på folkhopens sida mot Guds ord och bud.

Låt mig som ett exempel återge lite av hennes kamp. Hon har blivit anmäld för hets mot

folkgrupp flera gånger. Senast i förra veckan på grund av ett samtal som sändes i finska Yle puhe under ledning av Ruben Stiller. Räsänen tog fram det kristna budskapet om frälsningen och vågade också säga att vi utan Jesus riskerar att hamna i helvetet. På den sista dagen ska alla falla på knä inför Jesus, sa Räsänen. Stiller raljerade om att han är på väg till helvetet och att han ska bli stående fast alla andra skulle falla ner på knä inför Jesus på den yttersta dagen. Räsänen sa att det nog blir så att också han faller på knä. Det vet vi av Paulus ord i Fil 2:10: "för att i Jesu namn alla knän ska böjas" och att alla ska bekänna att Jesus Kristus är Herren.

Inför det här budskapet rasar mörkrets makter. Det blir rentav så att vårt lands myndigheter ställer sig på mörkrets sida och vill dra de kristna bekännarna inför domstol. Men det är just det som Jesus har sagt ska hända. Och i Uppenbarelseboken får vi också läsa att den avfälliga kyrkan kommer att göra gemensam sak med den ogudaktiga makten. Det ser vi tydligt i dag.

Där har vi inga svärd att ta till. Men vi har beaktelsen till Guds ord. Guds ord är Andens svärd. Vi ska inte gömma bort Ordet av rädsla för vad som kan hända när vi använder det.

Den sista tiden

Vi ska till sist säga något om hur Bibeln beskriver den yttersta tiden. Vi har fått en tydlig undervisning av Jesus. På samma sätt har apostlarna också gett oss klart besked i sina brev. Låt oss se lite på vad de berättar för oss och vi börjar med Jesu undervisning i Luk 21.

Där nämner Jesus några tecken som ska inträffa innan han kommer tillbaka. Lärjungarna frågar när det som Jesus förutsade om Jerusalems förstörelse ska hända. Och Jesus svarar helt annorlunda än de väntat sig:

"Se till att ni inte blir vilseledda. Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och: Tiden är nära. Följ dem inte! 9 Och när ni får höra om krig och uppror, så bli inte förskräckta. Sådant måste först hända, men slutet kommer inte genast."

10 Sedan sade han till dem: "Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike. 11 Det ska bli stora jordbävningar och svält och pest på den ena platsen efter den andra, och skrämmande syner och väldiga tecken från himlen.

12 Men innan allt detta händer ska man gripa och förfölja er. Man ska utlämna er åt synagogor och fångelser och ställa er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. 13 Då får ni tillfälle att vittna.

Lägg märke till att Jesus nämner pest som ett av tecknen på hans återkomst. Det är en beskrivning på sådana farsoter som vi ser härja i världen i dag och som hotar hela världsordningen.

Det finns ett annat ställe i Bibeln där det finns en motsvarande lista över tecken. Det är i Uppenbarelsebokens sjätte och åttonde kapitel. Där beskrivs hur Lammet bryter sju sigill, som låser inne händelser långt framme i tiden. Men när de bryts kommer de att inträffa. Det intressanta är att det som beskrivs här är det samma som Lukas återger.

Nu kan vi inte gå in på dem i detalj, utan jag nöjer mig med att ge en allmän tolkning som harmonierar med Bibelns helhetsbudskap. Det sista sigillet öppnar för sju basuner. Enligt en gammal luthersk tolkning representerar de falska läror av olika slag.

Den allvarligaste fienden kommer med den sjunde basunen som öppnar upp för två vilddjur. Dels handlar det om den onda världsliga makten och dels om den falska kyrkan som gör gemensam sak med det ogudaktiga samhället. Denna falska kyrka nämns dels som en sköka och dels som den falske profeten. Det är dessa makter som i dag hotar den lilla hjord som ännu vill vara trogen mot Guds ord.

Vi ska också nämna ett tecken som kan ge oss hopp: Evangeliet ska predikas för alla folk innan änden kommer. Jesus har vunnit seger över alla onskans makter. Det är honom som vi också ska sätta vår förhoppning till när vi hotas av oro och ångest.

Och Gud kan också använda oss som kristna för att ingjuta hopp i världen. När människor omkring oss ser att vi inte blir ångestfyllda och

jämtrar oss, då frågar de: hur kan du vara så lugn och trygg? Då kan vi berätta varför.

Vi ska se frimodigt på Jesus som själv har varit mitt inne i ångest och nöd. Han har vunnit. Han var själv frestad i allt som vi, och särskilt i Getsemanekampen ser vi hur han lider av ångest. Men han fick hjälp och styrka av änglar. Han bestod provet och han segrade när han såg ut att vara förlorad. När han hängde å korset, utlämnad åt skam och förnedring, tog han bort det som djävulen kunde anklaga oss för. Han strök ut vår skuld. Och genom hans segrande, syndfria liv blev han vår rättfärdighet. Mot honom och hans Ord kan mörkrets härar inte göra något annat än att försöka ta ifrån oss hoppet och förvillan oss bort från Jesus. Låt det inte ske! Håll dig nära Jesus, för han har tröst och hopp att ge oss när vi är förtvivlade. Så här säger han (Joh 10:27–30):

Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand. Jag och Fadern är ett.

Bön: Såsom för Petrus du bad i hans nöd, bed för mig, Herre, nu, styrk mig, giv stöd att jag bevarad må genom all fara gå, snart i din skara stå, evigt dig när. Amen.